

Váš dopis zn./ze dne	Č.j. MHMP 493591/2017	Vyřizuje / linka Mgr. Petra Dušková / 2806	Datum 30.03.2017
	Sp. zn. S-MHMP 1995734/2016 Dušková		Počet listů 9/ příloh 0

Věc: parc. č. [redacted] k. ú. Strašnice, [redacted] Praha 10, ochranné pásmo Pražské památkové rezervace

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „MHMP-OPP“) jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče v hlavním městě Praze podle ustanovení § 28 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „památkový zákon“), ve společném řízení o přestupku dle ustanovení § 57 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) rozhodl ve smyslu ust. § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **takto:**

I.

MHMP-OPP **u k l á d á** podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona panu [redacted] trvalý pobyt [redacted] zastoupenému na základě plné moci ze dne 15. 3. 2017 [redacted] trvale spolupracující s DBK Partners, advokátní kanceláří, se sídlem [redacted] **pokutu ve výši 4 000 Kč** (slovy čtyřtisíce korun českých), neboť ho shledal vinným z naplnění skutkové podstaty předmětného ustanovení a spáchání přestupku tím, že jako stavebník ve věci novostavby rodinného domu na parc. č. [redacted] k. ú. Strašnice, [redacted] Praha 10, včetně přípojek inženýrských sítí, zpevněných ploch, opěrné stěny rampy, oplocení a jímky na dešťovou vodu, nesplnil oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona, tedy že jako stavebník provádějící stavební činnost na území s archeologickými nálezy neoznámil již od doby přípravy stavby svůj záměr Archeologickému ústavu.

MHMP OPP má za prokázané *zavinění* [redacted] z *nedbalosti*, a sice nedbalosti nevědomé (§ 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen přestupkový zákon).

Nemovitost se nachází na území na území s archeologickými nálezy.

Správní orgán prvního stupně rovněž ukládá panu [redacted] povinnost uhradit **náklady řízení** ve výši **1 000 Kč** (tisíc korun českých) dle ustanovení § 79 odst. 1 přestupkového zákona a ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.

Pokuta a náhrada nákladů řízení je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení na účet č. 30015-5157998/6000, k. s. 0379, v. s. 4200001370, PPF Banka, a. s., Evropská 2690/17, Praha 6.

II.

MHMP-OPP **u k l á d á** podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona paní [redacted]

[redacted] zastoupené na základě plné moci ze dne 15. 3. 2017 [redacted] trvale spolupracující s DBK Partners, advokátní kancelář, se sídlem [redacted] **pokutu ve výši 4 000 Kč** (slovy čtyřtisíce korun českých), neboť jí shledal vinnou z naplnění skutkové podstaty předmětného ustanovení a spáchání přestupku tím, že jako stavebník ve věci novostavby rodinného domu na parc. č. [redacted] k. ú. Strašnice, [redacted] Praha 10, včetně přípojek inženýrských sítí, zpevněných ploch, opěrné stěny rampy, oplocení a jímky na dešťovou vodu, nespĺnila oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona, tedy že jako stavebník provádějící stavební činnost na území s archeologickými nálezy neoznámila již od doby přípravy stavby svůj záměr Archeologickému ústavu.

MHMP OPP má za prokázané *zavinění* paní [redacted] z *nedbalosti*, a sice nedbalosti nevědomé (§ 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen přestupkový zákon).

Nemovitost se nachází na území na území s archeologickými nálezy.

Správní orgán prvního stupně taktéž ukládá paní [redacted] povinnost uhradit **náklady řízení** ve výši **1 000 Kč** (tisíc korun českých) dle ustanovení § 79 odst. 1 přestupkového zákona a ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.

Pokuta a náhrada nákladů řízení je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení na účet č. 30015-5157998/6000, k. s. 0379, v. s. 4200001371, PPF Banka, a. s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Porušení příslušné platné právní normy zjistili pracovníci MHMP-OPP dne 4. 11. 2016 při výkonu svěřených pravomocí. Stavební činnost byla zahájena ke dni 30. 5. 2016.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil dne 4. 11. 2016 při výkonu svěřených pravomocí, že na parc. č. [REDACTED] k. ú. Strašnice, [REDACTED] Praha 10 probíhají zemní a stavební práce v rámci novostavby rodinného domu.

Ve věci novostavby rodinného domu na parc. č. [REDACTED] k. ú. Strašnice, [REDACTED] Praha 10, vydal MHMP OPP závazné stanovisko sp. zn. [REDACTED] ze dne 1. 10. 2014.

Parc. č. [REDACTED] k. ú. Strašnice, [REDACTED] Praha 10 se nachází na území s archeologickými nálezy.

Dle § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, je stavebník, *již od doby přípravy stavby*, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Z výpisu Katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrálním pracovištěm Praha, MHMP OPP zjistil, že vlastníky předmětných nemovitostí jsou pan [REDACTED]

[REDACTED] (dále jen dotčené subjekty, spoluvlastníci nemovitostí, účastníci řízení nebo obvinění z přestupku). Totožnost spoluvlastníků MHMP OPP ověřil výpisem z evidence ROB.

Přípisem ze dne 23. 11. 2016 (urgence žádosti 28. 12. 2016) požádal MHMP-OPP Archeologický ústav AV ČR, v. v. i., Praha, se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 o sdělení, zda při stavební činnosti, spočívající v obnově vodovodního řádu na parc. č. [REDACTED] k. ú. Strašnice, [REDACTED] Praha 10, byla splněna povinnost stavebníka oznámit Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy dle § 22 odst. 2 památkového zákona a jak cenná je uvedená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 citovaného zákona.

Archeologický ústav Akademie věd ČR, Praha, v. v. i. ve vyjádření ze dne 12. 1. 2017 uvedl: „... Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. nebylo doručeno žádné oznámení o stavebním či jiném záměru na výše zmíněné lokalitě. Považujeme za nepochybné, že se o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2

památkového zákona a veškeré stavební či jiné destrukční zásahy do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Na k. ú. Strašnic bylo v minulosti provedeno celkem 9 archeologických výzkumů. Jednotlivé nálezy byly datovány do doby bronzové, železné, raného středověku a novověku. Výskyt archeologických nálezů na k. ú. Strašnic je spíše ojedinělý...“.

Dne 25. 1. 2017 zaslal MHMP OPP spoluvlastníkům nemovitostí výzvu, aby sdělili, kdo je stavebníkem ve věci realizace novostavby rodinného domu na výše uvedených parc. č. a kdy byly stavební práce zahájeny. Dne 16. 2. 2017 obdržel MHMP OPP přípis od [REDAKCE] ve kterém uvedl, že „stavebníkem novostavby rodinného domu na pozemcích parc. č. [REDAKCE] k. ú. Strašnice, včetně přípojek inženýrských sítí, zpevněných ploch, oplocení a jímky na dešťovou vodu je [REDAKCE]. Stavební práce byly na pozemcích zahájeny dne 30. 5. 2016.“.

Vzhledem k tomu, že v daném případě nebyla odpovědnými subjekty, jako subjekty povinnými, splněna oznamovací povinnost explicitně vyplývající z ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, rozhodl MHMP OPP dne 22. 2. 2017 o zahájení řízení o přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona proti odpovědným subjektům, pro podezření z naplnění skutkové podstaty přestupku dle citovaného ustanovení, kterého se měli dopustit tím, že na parc. č. [REDAKCE], k. ú. Strašnice, [REDAKCE] Praha 10, realizovali zemní a stavební práce (obnova vodovodního řádu), ač by jako stavebníci splnili povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy.

Proti odpovědným subjektům bylo zahájeno společné řízení o přestupku v souladu s § 57 odst. 2 přestupkového zákona, kdy zákon stanoví, že společné řízení se koná též proti všem pachatelům, jejichž přestupky spolu souvisejí a jsou projednávány týměž orgánem.

Oznámení o zahájení přestupkového řízení spojené dle ust. § 74 odst. 1 přestupkového zákona s výzvou k účasti při ústním jednání o přestupku bylo v souladu se zákonem doručeno oběma účastníkům a dnem 1. 3. 2017 bylo řízení o přestupku zahájeno. Oznámením této písemnosti se dotčené subjekty staly obviněnými z výše specifikovaného přestupku (ust. § 73 odst. 1 přestupkového zákona).

V souladu s ustanovením § 74 odst. 1 přestupkového zákona se dne 20. 3. 2017 konalo ústní jednání o přestupku. Ke správnímu orgánu se na základě předvolání ze dne 22. 2. 2017 dostavila zplnomocněná zástupkyně obou účastníků řízení, [REDAKCE], [REDAKCE] trvale spolupracující s [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] (plná moc ze dne 15. 3. 2017). Zplnomocněná zástupkyně obviněných z přestupku byla seznámena s obsahem protiprávního jednání a se skutkovou podstatou ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona. O projednání přestupku byl sepsán protokol, do kterého zplnomocněná zástupkyně obviněných z přestupku uvedla, že: „Klient (oba dva manželé [REDAKCE]) vycházel z podmínek uvedených ve stavebním povolení, kde žádná podmínka o informování archeologického ústavu nebyla. Klient měl sjednaný technický dozor, který pro něj zajišťoval získání stavebního povolení a veškerých dalších záležitostí

týkajících se výstavby, tudíž spoléhal, že všechny zákonné povinnosti budou splněny. V rámci stavby nebyla odvezena žádná zemina. K faktickému poškození případných archeologických nálezů tudíž nedošlo. Klient v návaznosti na výzvu Magistrátu hlavního města Prahy zjistil, že došlo k porušení jeho zákonné povinnosti, kterou by splnil, kdyby o ní věděl včas. Je připraven odpovědnost za porušení této zákonné povinnosti nést. Při uložení sankce žádá o zohlednění, že se jedná o porušení jediné povinnosti v rámci výstavby, klient se snaží při řešení přestupku aktivně a současně se jedná o první porušení zákona o státní památkové péči.“

Zplnomocněná zástupkyně obviněných z přestupku byla současně seznámena s kompletním spisovým materiálem, se všemi shromážděnými podklady pro rozhodnutí a nenavrhl provedení dalších důkazů.

MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněným z přestupku, prostřednictvím jejich zplnomocněné zástupkyně umožněno, aby se k věci vyjádřili v souladu s ustanovením § 73 odst. 2 přestupkového zákona a dle § 38 odst. 1 a § 36 odst. 1, 3 správního řádu, nahlédli do spisového materiálu a před vydáním rozhodnutí se seznámili s podklady pro rozhodnutí.

Skutek, kterého se dopustili obvinění z přestupku, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče, výhradně z hlediska dodržení předpisů účinných na úseku státní památkové péče účastníkem řízení. Dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je povinností stavebníka již od doby přípravy stavby, která se má provádět na území s archeologickými nálezy, oznámit tento záměr Archeologickému ústavu.

MHMP OPP konstatuje, že obvinění z přestupku, jako stavebníci, uvedenou zákonnou povinnost nesplnili, jak je zřejmé ze sdělení Archeologického ústavu Akademie věd ČR, Praha, v. v. i. ze dne 12. 1. 2017.

Dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona krajský úřad (v Praze MHMP OPP) uloží pokutu až do výše 4 000 000 Kč právnické osobě (nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, jestliže při výkonu svého podnikání) pokud nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 památkového zákona.

MHMP OPP má tak za prokázané, že obvinění z přestupku jako stavebníci neoznámili v daném případě záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu, nesplnili tedy povinnost uloženou mu v § 22 odst. 2 památkového zákona a naplnili tak skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

Účelem a smyslem povinností, tak jak je upravuje § 22 odst. 2 památkového zákona, je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Z vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, v. v. i., Praha ze dne 12. 1. 2017 vyplývá, že mu nebylo doručeno žádné oznámení stavebníka o stavebním či jiném záměru na výše uvedené lokalitě. Archeologický ústav AV ČR ve svém vyjádření dále uvedl, že považuje za nepochybné, že nemovitosti parc. č. [REDAKCE] k. ú. Strašnice, [REDAKCE] Praha 10 se nachází na území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona a veškeré stavební či jiné destruktivní činnosti na území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Obvinění z

přestupku oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona nesplnili. Oznámit záměr provádění stavební činnosti znamená, že oznámení musí být Archeologickému ústavu AV ČR oznámeno před vlastní realizací stavební činnosti.

Po provedeném správním řízení dospěl MHMP OPP k závěru a má za prokázané, že v daném případě došlo ze strany obviněných z přestupku k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče, a to prováděním zemních a stavebních prací a terénních úprav (při realizaci novostavby rodinného domu) na parc. č. [REDAKCE] k. ú. Strašnice, [REDAKCE] Praha 10, čímž obvinění z přestupku porušili povinnost stanovenou jim v § 22 odst. 2 památkového zákona (povinnost stavebníka, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, již od doby přípravy stavby oznámit tento záměr Archeologickému ústavu). Nesplněním této povinnosti naplnili skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

MHMP OPP má za prokázané zavinění obviněných z přestupku z nedbalosti, a sice nedbalosti nevědomé (§ 4 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona), neboť jako spoluvlastníci dotčených nemovitostí nevěděli, že svým jednáním můžou porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měli a mohli.

Z vyjádření zplnomocněné zástupkyně obviněných z přestupku při ústním jednání vyplývá, že klient postupoval v souladu s vydaným stavebním povolením, kde žádná podmínka o informování archeologického ústavu nebyla a že svou zákonnou povinnost by splnil, kdyby o ní věděl včas. Správní orgán uvádí, že povinnosti uložené dotčeným subjektům přímo právními předpisy, nejsou příslušné stavební úřady, ani orgány státní památkové péče oprávněny ukládat v podmínkách svých rozhodnutí. V tomto případě by se jednalo o duplicitní ukládání povinnosti. Je nutné připomenout, že obvinění z přestupku již postupovali v souladu s památkovým zákonem ve věci žádosti o závazné stanovisko k novostavbě rodinného domu na výše uvedených parc. č., a tudíž měli a mohli být s památkovým zákonem natolik seznámeni, aby věděli o dalších povinnostech, které jim tento zákon ve věci novostavby rodinného domu ukládá.

Ustanovení § 3 přestupkového zákona stanoví, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán I. stupně z objektivně zjištěného skutkového stavu, z vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, v. v. i. ze dne 12. 1. 2017, z vyjádření [REDAKCE] ze dne 15. 2. 2017 a z vyjádření zplnomocněného zástupce obviněných z přestupku při ústním jednání 20. 3. 2017.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůt pro projednání správního deliktu dle § 20 odst. 1 přestupkového zákona. Stavební práce byly na pozemcích zahájeny dne 30. 5. 2016. Řízení o přestupku bylo zahájeno ke dni 1. 3. 2017. Uvedený přestupek posuzuje MHMP OPP jako jednorázový, spáchaný okamžikem dokonání. V souladu s ustanovením § 20 odst. 1 přestupkového zákona tedy mohl MHMP OPP vést řízení o přestupku, neboť byla zachována lhůta k jeho projednání.

MHMP OPP v rámci vedeného řízení o přestupku postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu, tedy naplňoval svým postupem zásadu legality, v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné

pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. V souladu s ustanovením § 52 správního řádu MIIMP OPP provedl důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

MHMP OPP vázán kritérii upravenými v ustanovení § 12 odst. 1 přestupkového zákona stanovil výši pokuty při dolní hranici zákonného rozpětí, a to s ohledem na závažnost přestupku, způsob jeho spáchání a jeho následky, přihlédl k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění a k osobám pachatelů. V této souvislosti nutno konstatovat, že již sama skutečnost, že byla naplněna skutková podstata přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona zakládá nejen oprávnění, ale i povinnost správního orgánu uložit sankci odpovědnému subjektu.

Z vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, v. v. i. ze dne 12. 1. 2017 vyplývá, že na na k. ú. Strašnic bylo v minulosti provedeno celkem 9 archeologických výzkumů. Jednotlivé nálezy byly datovány do doby bronzové, železné, raného středověku a novověku. Výskyt archeologických nálezů na k. ú. Strašnic je spíše ojedinělý. Je zřejmé, že se jedná o území s výskytem archeologických nálezů, ale nelze vyloučit, avšak ani jednoznačně potvrdit, že při provádění předmětných prací mohlo dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.

MIIMP OPP se zabýval i otázkou polehčujících okolností, které by mohly mít za následek snížení ukládané pokuty. Dle výpovědi zplnomocněného zástupce obviněných z přestupku nebyla v rámci stavby odvezena žádná zemina, tudíž k faktickému poškození případných archeologických nálezů tudíž nemohlo dojít a obvinění z přestupku jsou připraveni odpovědnost za porušení této zákonné povinnosti nést.

Předmětný správní delikt v daném případě hodnotí MHMP OPP jako méně závažný.

Požadavkem vyplývajícím z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu v oblasti správního trestání je požadavek nutnosti plnění účelu ukládaného trestu – sankce – a sice její jednak represivní, ale zejména preventivní působení, přičemž ukládaná sankce – pokuta – by neměla ztratit cokoli z své účinnosti. Odpovídající intenzita újmy v konkrétním případě závisí na řadě faktorů, v první řadě však na závažnosti spáchaného přestupku (ta v sobě vždy zahrnuje jak typovou závažnost, kterou zákonodárce vyjádřil již rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, tak individuální závažnost protiprávního jednání v konkrétním případě). V této souvislosti MHMP OPP přihlédl při vyměření sankce k polehčujícím okolnostem, a sice že v případě obviněných z přestupku se jedná o první případ porušení právních předpisů na úseku státní památkové péče v oblasti působnosti MHMP OPP, i k tomu, že obvinění z přestupku v průběhu vedeného řízení poskytli součinnost.

Základním účelem ukládané sankce je potrestání za porušení zákonem stanovené povinnosti a současně i její preventivní působení. Aby sankce splnila svůj účel, musí být zásahem do majetkové sféry účastníka řízení.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a důkazy shromážděné v rámci vedeného řízení, pak MHMP OPP stanovil výši pokuty při

dolní hranici zákonného rozpětí tak, aby uložená sankce působila též preventivně. Pokuta vyměřená ve výši uvedené ve výrokové části rozhodnutí odpovídá dle názoru MHMP OPP okolnostem daného případu, je přiměřená s ohledem na přestupky shodné či obdobné, které MHMP OPP sankcionuje či sankcionoval (povinnost MHMP OPP posuzovat skutkově shodné či podobné případy shodně či podobně tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, je vyjádřena v tzv. zásadě legitimního očekávání, upravené v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu). Zásadu legitimního očekávání musí MHMP OPP respektovat z úřední povinnosti.

MHMP-OPP se zabýval taktéž otázkou možného likvidačního charakteru uložené sankce – v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008 – 133 ze dne 20. 4. 2010. Správní orgán v tomto smyslu neshledal, že by výše udělené pokuty byla nepřiměřená poměrům odpovědných subjektů, žádné takové okolnosti pachatelé ani nenamítali, ačkoli v průběhu řízení dostali možnost plně využít svých procesních práv. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů musí MHMP-OPP vycházet ze skutečností, prokázaných během řízení, nebo z údajů, jež poskytl jeho účastník. Jestliže se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. Z ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona vyplývá pro MHMP OPP povinnost uložit za zmíněný přestupek pokutu až do výše 4 000 000 Kč. Obviněným z přestupku MHMP OPP uložil sankci při dolní hranici stanoveného rozpětí. Ze zjištěných faktů správní orgán nedovodil likvidační účinky uložené sankce. Stanovená výše nemá likvidační povahu, její výměra koresponduje s charakterem i závažností spáchaného protiprávního jednání a s následky, jež obvinění z přestupku v řešeném případě způsobili.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla obviněné z přestupku uložena podle ustanovení § 79 odst. 1 přestupkového zákona a ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.

S ohledem ke všemu výše uvedenému byla pokuta uložena při spodní hranici zákonného rozpětí a bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 81 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury ČR, podáním u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, na uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k

vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání).

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

S pozdravem

Mgr. Jiří S k a l i c k ý
ředitel odboru

otisk úředního razítka

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Změnou datového formátu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.
Vstupující dokument nebyl podepsán.

Typ vstupního dokumentu: .PDF

Otisk souboru: 4E0A50A1746DCC082E5DEFF20B11F99FE34FF234459E3CCD57E7C22E10F30AA5

Použitý algoritmus: SHA256_SBB 2.16.840.1.101.3.4.2.1

Subjekt, který změnu formátu dokumentu provedl:

Hlavní město PRAHA, Mariánské nám. 2, 11000 PRAHA 1

Datum vyhotovení ověřovací doložky:

9.6.2020

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

Fietzek David